

[Tommy Dinesen]

mænd dengang ved at sige, at jeg godt ville vædde en isvaffel med samtlige medlemmer her i Folketinget på, at der ikke blev lavet om på dette projekt. Men jeg har ikke noget at bruge 178 isvaffler til, så det gjorde jeg ikke; men jeg har i hvert fald fået ret. Det har vi sagt adskillige gange, og det står vi ved.

Vi har fra SF's side stillet et ændringsforslag. Vi kan ikke blive ved med at komme med korte bemærkninger, men til det sidste indlæg, hr. Arne Melchior havde, vil jeg godt sige, at når vi, både De Radikale, Kristeligt Folkeparti og SF, kommer med et ændringsforslag, der siger, at andre løsninger skal ud i åben licitation, så er det ærlig talt ikke for at stå og sige, at vi har ret, for vi har altid sagt, at vi gik ind for en boret tog-tunnel. Vi er ærlig talt gået ret langt for at få en dialog i gang, for at prøve på at få dem, der har en modsat opfattelse af den, vi har, til at være med, således at vi kunne få det hele belyst. Og det er jo det, der er problemet: Vi har jo ikke fået det hele belyst. Vi har ikke fået alle ting belyst, og det er der masser af eksempler på.

Derfor vil denne debat køre videre. Jeg synes ærlig talt ikke, det er særlig klogt af forligspartierne, at de ikke har været mere imødekommende, for så havde man fået en ordentlig debat.

Betækningsbidraget fra forligspartierne siger noget om, at man vil være åben, hvis der på miljøside eller økonomisk vil vise sig en anden løsning, og man tænker her på en tunnel lagt på havbunden. Men samtidig står der altså i nogle af de papirer, der blev afleveret forleden dag nede i Bruxelles, at når dette lovforslag er vedtaget i dag, så er det kun det, der kan køre igennem.

Jeg ved, at hr. Arne Melchior og andre har været meget interesseret i at få dette med tunnelen på havbunden med ind i debatten, og derfor havde jeg håbet, at vi, når vi stillede et ændringsforslag, havde fået det med – for det er jo ikke afklaret. Der er problemer med en tunnel lagt på havbunden forstået således, at hvis den rager alt for meget op, så kan den forhindre vandgennemstrømningen i de underste lag i Øresund. Men da er det en god idé at lave det, som ingeniørerne kalder »gardiner«, som man ville sætte ned rundt om tunnelementerne, og som kunne gøre, at Saltholmkalken ikke bliver blandet op i vandet. Der står noget Saltholmkalk i et glas nede på min plads. Det er simpelt hen en teskefuld, der er blandet op i vand, og

det viser, hvordan forureningen bliver derude, hvis ikke man passer på. Og det kunne man måske forhindre ved at bruge disse »gardiner«.

Når der nu står i betækningsbidraget, at man måske kan sige ja til en tunnel lagt på havbunden, så mangler jeg ærlig talt svar på, hvor lang tid man tror det vil tage at lave et sådant projekt. Det er jo 1 år mindst. Hr. Arne Melchior ryster på hovedet; det har hr. Arne Melchior selvfølgelig lov til. Man kan ikke gå ud og lave katamaraner til kraner, der skal løfte nogle elementer på måske flere tusind tons; det ved jeg i hvert fald lidt om. Det kan ikke lade sig gøre; det er lavvandede områder. Ellers skal man lave en ny linjeføring. Man kan ikke fra den ene dag til den anden gå hen og lave nogle elementfabrikker, som skal lave de tunnelrør, det her drejer sig om, og man kan ikke bruge det nede i Korsør, for der står, det skal rives ned, når Storebæltsforbindelsen er færdig.

Man kan altså ikke gøre det fra den ene dag til den anden, og derfor er det mit partis opfattelse, at det her er blevet brugt som et alibi, således at når forligspartierne nu kommer ud og skal stå til regnskab for det, de har lavet, så kan de sige: Jamen vi har vedtaget, der skal være høringer, og vi vil høre på jer og ditten og daten. Men realiteten er, at der ikke bliver lavet noget om.

Det er rigtigt, at der har været en meget grundig behandling af dette forslag, og det skal der selvfølgelig også være, men jeg føler, at vi i de partier, der er imod, ikke har de samme muligheder som flertallet. Jeg tror, man skal overveje at lave et forslag, der går på, at der gives nogle muligheder for bistand, således at man bedre kan argumentere imod det, som vi hele tiden får forelagt. Jeg tænker på de mange papirer, der ligger; hvis der er en forsker, der nogen sinde vil kigge på det, så kan han godt få papirerne.

Sagen er efter min opfattelse, at hver gang man stiller et spørgsmål, så sidder der en masse mennesker ovre i Trafikministeriet – der er jurister og der er hele sjavsven – som simpelt hen venter på at få nogle spørgsmål. Og de besvarer dem, og vi får aldrig ret, vi, der er i opposition. Vi kan ikke få tingene belyst, fordi de, der sidder derovre og laver det arbejde, har fået at vide, at nu skal de gå ud og arbejde for det forslag, der er flertal for her i Folketinget. Det siger noget om, hvor svært det er. Nu har jeg jo efterhånden kendt til det nogle år, efter at jeg i